

Kwadratuur

Muziek meer dan verdubbeld

Artiest ***Antonín Dvořák***
Titel ***Stabat Mater (X) Quando Corpus
Morietur***
Album ***Stabat Mater***
Uitvoerders ***Collegium Vocale Gent, Royal Flemish Philharmonic,
Philippe Herreweghe, Ilse Eerens, Michaela Selinger,
Maximilian Schmitt, Florian Boesch***

PHI / AMG

Besproken door Hildegart Maertens | Toegevoegd op 9 augustus 2013

Zelfs in zijn uiterlijke verschijning overstijgt dirigent Philippe Herreweghe de clichés. Hij heeft eigenlijk niet de postuur om te zijn wat hij is, een groot dirigent. Evenmin de smoel van een tiran of de zelfverzekerde tred van een maestro: een en al integriteit is wat het podium opwandelt wanneer de Gentenaar de coulissen inruilt voor een centrale plaats onder de spots. Charisma is geen sleutelwoord wanneer het gaat om 's mans aanpak van een orkest. Wel edele gelijkmoedigheid, waarmee hij zijn visie perfect op een groep mensen kan projecteren, kenmerkt de methode waarmee Herreweghe de uitstekende opnames het laatste decennium op elkaar laat volgen.

'Stabat Mater' is een van de vaak vergeten broertjes wanneer men een korte opsomming geeft van Antonín Dvořák's meesterwerken. Een vreemde vaststelling, gezien dit het stuk is dat de componist tijdens zijn leven zelf het meest dirigeerde. Toch stond ook de uitgever oorspronkelijk sceptisch tegenover een publicatie: het zou, omwille van zijn Latijnse tekst, slechts een select publiek kunnen aanspreken. Niets blijkt minder waar nu de partituur al meer dan een eeuw blijft klinken. Dat gebeurt al bij al te weinig, omwille van de eisen die het stuk stelt qua bezetting, of omdat heel wat dirigenten er waarschijnlijk niet genoeg voeling mee hebben. Het is diep religieuze muziek waarin, quasi zoals in de liturgie, naar een verslindende climax wordt toegewerkt. Zo grandioos als Herreweghe die presenteert, krijgt men hem slechts per grote uitzondering te horen: de fugatische buitelingen van het Collegium Vocale in het slotdeel zijn magnifiek, de orkestrale kleuren die pure warmte uitstralen al evenzeer. Het genoegen en de melancholie zijn even groots als de prestatie: grandioos.